

- נגד -

משה קצב

שם תלם - שירות
ל.ה. הממשלה ויועץ
דואר דיסקט & שירות - 5000

הנאשם

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזה כדלקמן:

חלק כללי

1. במשך שנים ארוכות, ובתוכן גם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, מילא הנאשם שורה של תפקידים ציבוריים בכירים במדינה, לרבות תפקידי שר בממשלות ישראל, ומאוחר יותר של נשיא מדינת ישראל.
2. בעת כהונתו בתפקידים הללו, ניצל הנאשם לרעה את מעמדו ואת מרותו בלשכות בהן כיהן, כדי לקיים מגעים בעלי אופי מיני עם עובדות שהיו כפופות לו.
3. הנאשם פנה לעובדות בהן מצא עניין מיני, נהג להחמיא להופעתן החיצונית, התעניין בנושאים אישיים ואינטימיים הנוגעים לחייהן הפרטיים, וכן ניסה ליזום עימן מגעים פיזיים, הגם שהיו אלה בניגוד לרצונן, בין השאר במגמה לפתח עימן קשרים אינטימיים.
4. כדי להשיג שיתוף פעולה עם יוזמותיו המיניות, ניצל הנאשם את מעמדו לרומם - או לפגוע - כחפצו.
5. בין המעשים שביצע הנאשם בעובדות לשכותיו נכללו עבירות של הטרדה מינית, מעשים מגונים ואינוס, כמפורט בהמשך.
5. האמור במבוא זה מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום ראשון:

(המתלוננת א' מלשכת שר התיירות)

א. העובדות

הרקע למעשים נושא האישום

1. בין השנים 1996-1999 כיהן הנאשם כשר התיירות ובמקביל גם כסגן ראש הממשלה וכשר הממונה על המגזר הערבי.
2. בחודש ינואר 1998 החלה א.ב. (להלן: "המתלוננת") בעבודה במשרד התיירות, במישרת אמון אישי, כדי למלא את תפקיד מנהלת לשכתו של הנאשם, שר התיירות. המתלוננת הועסקה בתפקידה זה עד שפוטרה על ידי הנאשם בחודש מרץ 1999.
3. מתחילת תקופת עבודתה במחיצת הנאשם ובכפיפות לו, או בסמוך לכך, החל הנאשם - באורח חד, צדדי ובניגוד לרצונה של המתלוננת - לנקוט באורח מדורג במעקלות שונות של חיזור עקשני וטורדני בעלות אופי מיני כלפי המתלוננת, שכללו גם מעשי הטרדה מינית, מילוליים ופיזיים, וזאת תוך ניצול מעמדו ויחסי המרות שלו כלפי המתלוננת, מתוך מגמה שהמתלוננת תשתף עימו פעולה, או למצער לא תתנגד, לקיים עימו יחסי מין.
4. פעולותיו ויוזמותיו האמורות של הנאשם התבטאו, בין היתר, באלה:
 - 4.1. הנאשם נהג להחמיא למתלוננת לעיתים תכופות על כישורי עבודתה, על מראה החיצוני, על שיערה ובגדיה וציין כי היא מושכת אותו במישור המיני.
 - 4.2. כשהייתה המתלוננת נכנסת ללשכתו של הנאשם במשרד התיירות בירושלים (להלן: "הלשכה"), נהג הנאשם להשמיע באוזניה פרטים ומסרים אינטימיים אודות חייו שלו, וניסה לפתח עימה שיחות בנושאי מין.
 - 4.3. הנאשם נהג להציע למתלוננת הצעות בעלות אופי מיני, ובין היתר ביקש ממנה לפתוח כפתור בחולצתה ולבוא לעבודה לבושה בחצאית במקום במכנסיים.
 - 4.4. לעיתים, כאשר הייתה המתלוננת נכנסת ללשכה לצורך פגישות עבודה, נהג הנאשם לבקש ממנה לעמוד לידו כדי שיוכל להיצמד אליה, ונהג ללטפה, לחבק את מותניה ולנסות לנשקה על פיה. בחלק מן הפעמים ביקש הנאשם כי תעמוד לצדו, סמוך לספרייה שבמשרדו, כך שאם ייתפס בקלקלתו יוכל להעמיד פנים שהשניים מחפשים ספר בספרייה.
 - 4.5. במספר הזדמנויות נגע הנאשם בחזה של המתלוננת, לעיתים מעל חולצתה ולעיתים תחב ידו מתחתיה.
 - 4.6. במספר הזדמנויות, בעת נסיעתם במכונית השרד של הנאשם, נהג הנאשם, שישב במושב הסמוך לנהג, להושיט את ידו אל עבר המושב האחורי שבו ישבה המתלוננת וללטף את רגליה.

4.7. בתקופה זו, נהג הנאשם להתקשר בשעות הערב לביתה של המתלוננת או למכשיר הטלפון הנייד שלה, ולכרר עמה, בין היתר, מה היא עושה, מה היא לובשת ואף לבקש ממנה לפשוט את בגדיה.

4.8. החל משלב מעט מאוחר יותר, במהלך שיחות בנושאי מין שיזם עימה, אף ביקש הנאשם מהמתלוננת להסכים לקיים עמו יחסי מין.

5. בתקופה זו רומם הנאשם את מעמדה של המתלוננת בלשכה, העניק לה הגנה וגיבוי מול גורמי משרד התיירות, בין היתר משהתעוררו מחלוקות בינה לבין עובדים אחרים במשרד.

6. המתלוננת, מצידה, הסתייגה מהתנהלותו האמורה של הנאשם, ובעיקר ממגע גופני עם הנאשם וממעשיו הפיזיים והמילוליים שלו כלפיה, והיא ביטאה בדרכים שונות את הסתייגותה ואת חוסר נכונותה לשתף פעולה עם מעשיו והתנהלותו בעלי האופי המיני שביקש לכפות עליה, כמפורט לעיל. במסגרת זו, נהגה המתלוננת לחמוק ממעשיו של הנאשם המתוארים לעיל, ברתיעה לאחור, בשפת גוף מתגוננת, ובהתרחקות מהנאשם, בניסיונות להימנע מלעמוד לצידו, כמו גם ברמיזות מילוליות מעודנות כי דעתה אינה נוחה ממעשיו.

7. למרות השתדלויותיה של המתלוננת לחמוק מהקשרים בעלי האופי המיני עם הנאשם, כפי שחובל אותם הנאשם כמתואר לעיל, בחלק מהמקרים הללו שניזומו על ידו, סבלה המתלוננת באורח מוגבל את המציאות שנכפתה עליה, והגם שביטאה אי רצון לשתף פעולה עם הנאשם, נמנעה מלבלום את חלקם של מושי המין הטורדניים שנקט כלפיה.

8. התנגדותה של המתלוננת למעשיו של הנאשם הייתה ברורה לו. עם זאת, היא בוטאה, כאמור, במתינות ושלא באופן בוטה. זאת, הן בשל יראת הכבוד שרחשה לנאשם, למעמדו הרם וליחסי המרות ששררו ביניהם; הן בשל המבוכה שחשה אל מול מעשי הנאשם, כמו גם בשל חוסר רצונה לגרום מבוכה לנאשם עצמו; הן בשל רצונה ומאמציה להימנע מלחבל ביחסי העבודה עם הנאשם, או אף להעיב עליהם; והן מתוך מגמה ורצון להבטיח כי יישמר לה מקום עבודתה המנהלי הבכיר שזה מקרוב החלה למלא, וכן מעמדה המיוחד כמקורבת לנאשם.

האישום

האירוע בדירת המתלוננת

9. במועד בלתי ידוע במדויק למאשימה, ככל הנראה בסמוך לפני חודש אפריל 1998, ביקש הנאשם מן המתלוננת להתלוות אליה לדירתה בירושלים בתואנה כי הוא מעוניין לראות את מקום מגוריה. בנסיבות שתוארו לעיל, ולאחר שניסיונותיה במהלך היום להתחמק מפניותיו לא הועילו, השלימה המתלוננת עם הבקשה ואפשרה לנאשם להתלוות אליה ולהגיע עימה לדירה.

10. משנכנסו לדירה, קרב הנאשם אל המתלוננת וזו נרתעה לאחור כדי להיחלץ ממנו, עד שנתקלה בארון שבדירה. בשלב זה, נצמד הנאשם לגופה של המתלוננת ואחז בחזה, בניגוד להסכמתה. המתלוננת הדפה את הנאשם בידיה, הבהירה לו כי אינה מוכנה להיענות לו, וזה עזב את המקום.

האירוע בלשכת הנאשם בתל אביב

11. בחודש אפריל 1998, במועד בלתי ידוע במדויק למאשימה, בשעות הערב, התקיים אירוע בתל-אביב בו השתתף הנאשם, ובו נכחה גם המתלוננת במסגרת תפקידה.
12. במהלך האירוע, פנה הנאשם למתלוננת ואמר לה כי שכח דבר מה במשרדו בתל-אביב, וביקש ממנה להתלוות אליו כדי לקחתו. המתלוננת נעתרה לבקשתו והם נסעו יחדיו ללשכתו של הנאשם בתל-אביב (להלן: "המשרד").
13. בהגיעם למשרד, התיישבה המתלוננת על כיסא בלשכה. הנאשם התיישב לידה, ובלא אומר ודברים נגע בחזה של המתלוננת במגמה לקיים עימה קשר מיני, בניגוד לרצונה של המתלוננת.
14. הנאשם ניסה להוריד את מכנסיה, אולם המתלוננת התנגדה ומשכה אותם בחזרה אל מותניה. בעודו אוחו במתלוננת ומנסה לכפות עצמו עליה, משך הנאשם את המתלוננת אל הרצפה. הנאשם משך בכוח את מכנסיה של המתלוננת והפשיטה, למרות שזו ניסתה, בלא הצלחה, למנוע זאת ממנו. הנאשם פתח את מכנסיו ונשכב מעל המתלוננת, תוך שמשקל גופו ואחיזתו בה מגבילים את אפשרויותיה להיחלץ ממנו. הנאשם החדיר את איבר מינו אל תוך איבר מינה של המתלוננת בלא הסכמתה.
15. כל אותה העת, ביקשה המתלוננת מהנאשם לחדול ממעשיו, ולמרות שחשה חוסר אונים מולו, ניסתה בידיה להדוף אותו מעליה, אך ללא הועיל.
16. הנאשם היה מודע לכך שהמתלוננת אינה מוכנה לקיים עימו יחסי מין, אך רק משהמשיכה לבטא באורח פיזי ומילולי את התנגדותה. לשתף עימו פעולה בקיום הקשר המיני, חדל הנאשם ממעשיו בטרם הגיע לפורקן.
17. גם בעקבות אירוע זה, בשל הסיבות המנויות בסעיף 8 לעיל, נמנעה המתלוננת מלהתעמת עם הנאשם ולהטיח בפניו את התנגדותה והסתייגותה ממעשיו ומהתנהלותו כלפיה. מאותן סיבות, שבה המתלוננת למחרת היום לעבודתה, בניסיון להמשיך בשגרת העבודה באורח ענייני, בתקווה שהצליחה להציב גבולות בפני הנאשם ולהבהיר לו את התנגדותה לקיים עמו יחסי מין.

האירוע במלון פלאזה בירושלים

18. ביום 17/6/98, בשעות אחר הצהריים, ביקש הנאשם מן המתלוננת להיפגש עימו במלון פלאזה בירושלים (להלן: "המלון"), בתואנת שווא לפיה בתום מנוחתו באחד החדרים שבמלון, שהוזמן עבורו על-ידי לשכתו, מתכוון הוא לעבור עימה על חומרים הקשורים לעבודת המשרד, בלובי שבמלון.
19. בסמוך להגעתה למלון, התקשר הנאשם לטלפון הסלולרי של המתלוננת וביקש ממנה לעלות לחדר בו שהת, כיוון שלדבריו - "עדיין לא סיים להתארגן".
20. המתלוננת עלתה לחדר, ומשנמצאה בתוכו הבחינה, במבוכה, כי הנאשם נראה כמי שלא סיים להתלבש. המתלוננת התיישבה על קצה המיטה.

21. הנאשם קרב למתלוננת, הדף אותה על המיטה, ולמרות התנגדותה, פשט את מכנסיה ותחתונה במשיכה. המתלוננת התנגדה לקיים עם הנאשם יחסי מין, אולם הנאשם לא שעה לבקשותיה ולניסיונותיה להזיפו, בהם ביקשה להביאו לחדול ממעשיו. המתלוננת חשה חוסר אונים, והתקשתה להיחלץ מהאירוע שנכפה עליה.

22. הנאשם נשכב מעל המתלוננת כשחוא אוחו בה, ולמרות ניסיונה להזיף אותו בידיה מעליה, הוא החזיר את איבר מינו אל תוך איבר מינה, תוך שהוא מנסה להרגיעה באומרו "תירגע, את תיהני".

23. משעמדה המתלוננת בסירובה לשתף פעולה בקיום יחסי המין עימו, ומשהמשיכה להביע התנגדותה - באופן פיזי ומילולי - וניסתה להביאו לחדול ממעשיו, הרפה הנאשם מהמתלוננת לאחר זמן קצר, ונסוג ממנה.

24. גם בעקבות אירוע זה, נמנעה המתלוננת מעימות חזיתי עם הנאשם, בשל אותה מצוקה בה נמצאה החל מראשית תקופת עבודתה עם הנאשם כמפורט לעיל, וביקשה שלא לחדד את המשמעות הקשה של אופי הקשרים המיניים שכפה עליה, ומאידך, להמשיך בעבודתה הסדירה מבלי להביא את יחסיה עם הנאשם למשבר שחששה כי יביא גם לפיטוריה.

השינוי ביחסו של הנאשם למתלוננת

25. משנוכח הנאשם כי המתלוננת אינה נענית לחיזוריו ולניסיונותיו לבסס עימה קשרים אינטימיים לצד עבודתם המשותפת, ומשהבין כי המתלוננת חוזרת ומציבה בפניו גבולות לפיהם לא תיאות לקיים עימו יחסי מין, פסק בהדרגה העניין המיני שביטא הנאשם כלפי המתלוננת, הוא שינה גישתו ויחסו אליה, ואורחות העבודה בין השניים השתנו לחלוטין.

26. מכאן ואילך, בעוד המתלוננת מנסה להמשיך בעבודתה ונמנעת מלהטיח בפני הנאשם את אירועי ומשקעי העבר, ולהביכו, ומנסה לרצות אותו בעבודתה וביחסה אליו, על מנת לשמר עימו יחסי עבודה תקינים ומקובלים בין שר לראש לשכתו, החל הנאשם מצידו להתנכל לה, להעליב אותה, לפגוע במעמדה בלשכה וליטול ממנה את סמכויותיה.

27. לאחר שמעמדה של המתלוננת נפגע קשות בלשכה, ובעקבות עימותים שנתגלעו בין הנאשם ואחרים בסביבתו לבינה, פוטרה המתלוננת בחודש פברואר 1999 מעבודתה.

המשמעות הפלילית של מעשי הנאשם:

28. במעשיו המתוארים לעיל:

28.1. בעל הנאשם את המתלוננת, בשתי הזדמנויות, שלא בהסכמתה ועקב שימוש בכוח (האירועים במשרד ובמלון פלאז'ה).

28.2. ביצע הנאשם במתלוננת מעשה מגונה שלא בהסכמתה ועקב שימוש בכוח (האירוע בדירת המתלוננת).

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **אינוס** - שתי עבירות לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (כנוסחו בעת ביצוע העבירות).
2. **מעשה מגונה בכוח** – עבירה לפי סעיף 348(א) בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק (כנוסחם בעת העבירה).

אישום שני:

(המתלוננת ה' מלשכת נשיא המדינה)

א. העובדות

1. בין השנים 2000-2007 כיהן הנאשם כנשיא מדינת ישראל.
2. בחודשים מאי עד נובמבר 2003, עבדה ה.א., ילידת 1974 (להלן: "המתלוננת"), במשכן הנשיא בירושלים, כמנהלת לשכת הנשיא. בתוקף כך הייתה המתלוננת כפופה למרותו של הנאשם.
3. לצורך מילוי תפקידה, נהגה המתלוננת להיכנס מדי פעם ללשכת הנאשם כדי לקיים עמו פגישות עבודה.
4. במספר מקרים במהלך תקופת עבודתה, בתום מפגשי העבודה, ליווה הנאשם את המתלוננת לכיוון הדלת, ובטרם יצאה מלשכתו הוא חיבק אותה חיבוק ממושך - בכל פעם במשך כ-10 שניות - תוך שהוא מצמיד אותה אל גופו.
5. הנאשם הוסיף לחבק את המתלוננת, כמתואר לעיל, אף לאחר שהעירה לו על כך, בשתי הזדמנויות שונות, באומרה כי החיבוקים אינם רצויים לה וכי היא מבקשת ממנו שיחדל מכך.
6. במעשיו המתוארים הטריד הנאשם את המתלוננת תוך התמקדות חוזרת במיניותה.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

1. **הטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(4) יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן "החוק למניעת הטרדה מינית").

אישום שלישי:

(המתלוננת ל' מלשכת נשיא המדינה)

א. העובדות:

1. במועדים הרלבנטיים לאישום זה, עבדה ל.י., ילידת 1981 (להלן: "המתלוננת"), במשכן הנשיא בירושלים, בכפיפות לנאשם.

2. בשלהי שנת 2005, עסקה המתלוננת בארגון מסיבת יום הולדתו ה- 60 של הנאשם ולצורך כך נערכו בינה לבין הנאשם פגישות עבודה תכופות.
3. במהלך המפגשים הללו, ובפגישות עבודה קודמות, כשהם נמצאו ביחידות, נהג הנאשם להשמיע באוזני המתלוננת הערות אישיות ולשאול אותה שאלות אישיות. במסגרת זו, אמר הנאשם למתלוננת, בין היתר, כי היא חמודה, כי יש לה עיניים יפות, כי היא "נראית יפה היום", כי היא "לבושה יפה היום" ו"את מי באת לפגוש?" ושאל אותה "מה עם חברי?". המתלוננת הסתייגה מהערות ואמירות אלה, שהתמקדו במיניותה, ונהגה להתעלם מדבריו של הנאשם תוך שהיא מנסה לשנות את נושא השיחה. בהזדמנות אחרת נתן הנאשם למתלוננת צביטה בלחי.
4. ביום 25.12.05, היום שבו נערכה מסיבת יום ההולדת, נכנסה המתלוננת ללשכתו של הנאשם על מנת לתאם עמו פרטים אחרונים בנוגע לאירוע. לאחר סיום הישיבה, איחלה המתלוננת לנאשם מזל טוב לרגל יום הולדתו.
5. הנאשם קם ממקומו, אמר למתלוננת שמגיע לו חיבוק, התקרב למתלוננת וחיבק אותה ממושכות מלפנים, וביקש אף ממנה לחבקו בחוזקה. הנאשם עשה כן, תוך שהוא מצמיד את גופו לגופה, ומטה את פניו אל צווארה, כמי שמבקש להריח אותה, וזאת לשם גירוי מיני.
6. המתלוננת שהופתעה ונבהלה ממעשי הנאשם, עזבה את הלשכה כשהיא נסערת ובוכה.
7. בהזדמנות אחרת, שמועדה אינו ידוע במדויק, התרחש אירוע דומה נוסף בו חיבק הנאשם את המתלוננת מלפנים.
8. במעשיו הנ"ל ביצע הנאשם מעשים מגונים במתלוננת, שמלאו לה שמונה עשרה שנים, והטרידה מינית, תוך ניצול מרות ביחס: עבודה.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

- מעשה מגונה** - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.
- הטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(4) יחד עם סעיף 3(א)(6)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

אישום רביעי

א. העובדות

1. ביום 18.9.06, נחקרה המתלוננת ל.י., הנזכרת באישום השלישי, במשטרה ומסרה הודעה בנוגע לאירוע המתואר באישום השלישי לעיל.
2. ביום 28.9.06, או בסמוך לכך, קרא הנאשם למתלוננת ללשכתו ושאל אותה אם נחקרה פעם נוספת לאחר שמסרה כבר קודם לכן את ההודעה הנ"ל במשטרה, עליה כבר ידע. המתלוננת השיבה שלא הניחה לחקירה נוספת.

3. הנאשם ביקש לשוחח עם המתלוננת אודות גרסתה במשטרה בדבר פגישתם בתאריך 25.12.05, הוא יום ההולדת שלו, ושאל את המתלוננת אם היא זוכרת את האירוע. המתלוננת סימנה לנאשם, באמצעות הבעת פנים, כי אינה יודעת על מה מדובר.
4. כדי להשפיע על המתלוננת כי תתאים את גרסתה לשלו, אמר הנאשם למתלוננת, כי באותה הזדמנות הוא נישק אותה, אך עשה זאת כאות הוקרה על עבודתה הקשה באותה תקופה וכמחווה בעקבות הערכתו הרבה אליה. המתלוננת לא ענתה.
5. הנאשם ביקש שוב מהמתלוננת שתדווח לו אם נשאלה על האירוע האמור במשטרה ומה השיבה, שכן לדבריו הדבר נחוץ לו כדי שידע מה להגיד אם ייחקר בעניין.
6. המתלוננת השיבה לנאשם כי היא אינה מוכנה לדבר על כך.
7. לאחר מכן, ביקש הנאשם מהמתלוננת לשמור את הדברים שנאמרו בסוד והמתלוננת עזבה את הלשכה.
8. במעשיו המתוארים לעיל הטרוד את המתלוננת בנוגע להודעה שמסרה בחקירה על פי דין, ועשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. הטרדת עד- עבירה לפי סעיף 249 לחוק העונשין.
2. שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ירושלים, כ"ג באדר תשס"ט

19 במרץ 2009

משה לדור
פחליט המדינה